

1

Tijdschrift voor
geloofsopbouw

4^E JAARGANG • JANUARI 2018
WWW.VOLGMIJ.NL

Volg Mij!

8 **Bezáleël en Ahóliab –**
en hun talenten (Ex. 31)

13 **Wrakken –**
op de Birmaweg

26 **Ogenblik –**
Afgeschreven vanuit
Gods perspectief

Inhoud

■ Jezus Christus:	
De laatste 24 uur - Heden ... met Mij in het paradijs	4
■ Bijbel praktisch:	
Getuigen	6
Gideon	21
■ Bijbelstudie:	
De talenten van Bezaleel en Ahóliab (Ex. 31)	8
Val en herstel van een gelovige	28
Exodus	32
■ Verhaal:	
Wrakken op de Birmaweg	13
■ Schepping:	
Kijk omhoog naar de hemel	19
■ Stof tot nadenken:	
Ogenblik	26
De Heilige Geest	33
■ Goede boodschap:	
De torenbouw van Babel	36

Colofon

Uitgever:

Stichting Uit het Woord der Waarheid
 Postbus 260
 7120 AG Aalten (Nederland)
 Tel. 0543 - 47 17 46
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
 E-mail: bestel@uhwdw.nl

Alle vragen m.b.t. abonnementen richten aan de uitgever!

Volg Mij! verschijnt acht keer per jaar.

Abonnementsprijzen:

Nederland € 18,95 (1e jaar bij geschenkabó: 9,95)

Europa € 26,95 (incl. verzending)

De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © Stichting HSV 2010.

Redactie:

E-mail: volgmij@christelijkjeugdwerk.nl

Internet: www.VolgMij.nl

Copyright afbeeldingen:

© www.pixelio.de
 © AdobeStock
 © Ralf Dietermann
 © RGBStock
 © Imagelibrary
 © Shutterstock.com

Layout:

Andre Dietermann, www.dtp-medien.de, Haiger

Hallo allemaal,

Als jullie dit nummer in je hand hebben, is 2018 alweer begonnen. Voor ons allemaal, jong of 'ooit jong', is dit een mooi moment om eens terug te kijken op het afgelopen jaar. Daarbij is het goed om bewust je levensweg samen met God te overdenken. *'Ook moet u heel de weg in gedachten houden waarop de HEERE, uw God, u ... geleid heeft'* (Deuteronomium 8:2)

Een paar nuttige vragen die we dan kunnen stellen:

- Ben ik in het afgelopen jaar gegroeid in de genade en kennis van onze Heere en Heiland Jezus Christus (2 Petr. 3:18)?
- Is mijn waardering van het verzoeningswerk van de Heere Jezus aan het kruis toenomen?
- Ben ik een getuige voor mijn Redder geweest?
- Hoe zag mijn gebedsleven, mijn gemeenschap met de Vader en de Zoon er in mijn binnenkamer uit?
- Hoe heb ik het discipel-zijn praktisch verwerkelijkt?
- Heb ik mijn vaardigheden (talenten) ingezet voor de Zoon van God Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgeven?
- Waar ben ik gestruikeld? Waar heeft de Heere Jezus mij in genade bewaard? Welke lessen kan ik daaruit trekken? Welke 'voorzorgsmaatregelen' neem ik in mijn leven om bepaalde zonden te vermijden?
- Hoe zit het met mijn dankbaarheid naar God, de Vader, toe, naar de Heere Jezus, mijn ouders, etc.?
- Heb ik een open oog voor de liefde van God, voor Zijn hulp, voor Zijn zorg...?

Deze vragenlijst kun je zeker nog uitbreiden. Bij veel van deze vragen kan het eerste nummer van dit jaar misschien een hulp zijn.

Ook ben ik blij dat ik jullie kan vertellen dat er **met ingang van dit jaar 8 nummers** op jullie deurmat zullen vallen in plaat van zes. We zijn de Heere dankbaar dat Hij deze mogelijkheden heeft gegeven.

Ik wens jullie allemaal Gods zegen en veel blijdschap in het volgen van de Heere Jezus,

Kijk ook eens op onze nieuwe
website: www.volgmij.nl

Heden ... met Mij in het paradijs

Nadat één van de beide misdadigers voor de Heere Jezus een werkelijk heerlijk 'getuigenis' afgelegd heeft, uit hij een laatste verzoek: 'Heere, denk aan mij, als U in Uw Koninkrijk gekomen bent' (Luk. 23:42)!

Blijkbaar wist de gelovig geworden rover iets over een opstanding en een toekomstig Koninkrijk; meer nog – het was hem duidelijk geworden dat naast hem de Koning van dit Koninkrijk hing! Na aanvankelijke spot van beide rovers, twijfelde de ene er nu niet meer aan dat de Man in het midden inderdaad de Christus was.

De Heere Jezus geeft deze man een geweldig antwoord: 'Voorwaar, zeg Ik u, heden zult u met Mij in het paradijs zijn' (Luk. 23:43). Dit antwoord gaat – zoals zo vaak bij Goddelijke antwoorden in de Bijbel – veel verder dan het uitgesproken verzoek.

- De Heere Jezus leidt Zijn uitspraak in met 'voorwaar' (= Amen), wat de betrouwbaarheid van de volgende belofte benadrukt. Op deze uitspraak kon de stervende misdadiger zich veilig verlaten.
- 'Zeg Ik u ...' – het is in het leven steeds van wezenlijk belang wie iets zegt. Hier gaat het om een belofte van de Zoon van God Zelf. Hij doet een belofte – daarop kon de gekruisigde naast Hem zich verlaten.
- De belofte van de Heere Jezus gold voor deze misdadiger heel persoonlijk: 'Zeg Ik u!' De belofte van de Heere was geen algemene uitspraak; nee – hier sprak de Heiland van de wereld heel persoonlijk tot de man naast Hem en beloofde hem een heerlijke toekomst.
- 'Heden' – een tegenstelling met de vraag van de misdadiger, wiens verwachting op een toekomstig rijk gericht was. Maar de Heere Jezus liet hem niet zo lang wachten: de heerlijke toekomst zou binnen korte tijd voor deze man beginnen.
- Nog een keer bevestigt de Heere Jezus: 'Zult u ...'. Geen enkele onzekerheid bestond er nog voor deze veroordeelde misdadiger. Hij zou definitief met de Heere Jezus naar het paradijs gaan.
- Het 'middelpunt' in het antwoord van de Heere Jezus is: 'met Mij'. Al het geluk, alle zegen, de volkomenheid van de verlossing en de eeuwig geldende zekerheid staan in verbinding met Hem, de Heiland van de wereld! 'Met Mij ...' – dat maakt ook het geluk van onze toekomst bij de Heere Jezus in de heerlijkheid uit: 'altijd bij de Heere zijn' (1 Thess. 4:17).
- 'In het paradijs' – voor een Jood was de 'schoot van Abraham' (zie ook Luk. 16:22) een beeld van groot geluk in de toekomst. Het bepalende kenmerk van het paradijs staat in ons Bijbelgedeelte echter in verbinding met de woorden 'met Mij' – dat maakt het geluk van het paradijs uit.

Als we ons er opnieuw van bewust zijn tegen welke afgrijselijke achtergrond dit 'gesprek' plaatsvond, dan wordt de bewondering voor onze Heiland, Die zelfs hier nog hart en oog voor een berouwvolle misdadiger had en een belofte van absolute genade voor hem uitsprak, nog groter. Tot de dood een dienst der liefde!

Friedhelm Runkel

Getuigen

Waarom is het vaak zo moeilijk om voor de Heere te getuigen?

Wanneer ik 's ochtends door mijn wekker wakker word, begin ik de dag vaak vol goede moed. Hoewel ik ook het beste wil maken van mijn school- of werkdag, hoop en bid ik ook op een mogelijkheid het Evangelie met iemand te kunnen delen. Maar wanneer ik eenmaal aan het werk ben, komt daar vaak zo weinig van terecht. Ik ben met mijn hoofd bij de les of ik denk dat ik geen geschikte gelegenheid kan vinden. Het resultaat hiervan is dat er opnieuw een dag voorbijgaat zonder dat ik (voor de zoveelste keer) een getuigenis van de Heere heb gegeven. Hoe komt dat eigenlijk? En herken jij dit ook?

Beseffen wij de ernst van de boodschap?

Wij die de Heere hebben aangenomen als Redder en Heere, hoeven ons geen zorgen meer te maken over de eeuwigheid. Maar dit geeft ons nog geen groen licht om terug te gaan naar wie we voor onze bekering waren. Integendeel! Wij als gelovigen zijn op aarde met een bedoeling: de Heere Jezus eren! En daar hoort zeker ook bij: het Evangelie verder dragen. Dat is onze taak en opdracht, maar het mag ons ook verblijden om over onze Verlosser te spreken! We mogen niet vergeten dat de enige manier waarop iemand gered kan worden, is als hij erkent dat hij zondig is en redding nodig heeft. Door het grote verzoeningswerk van de Heere op Golgotha is er meer dan genoeg redding. Triest genoeg weten ontzettend veel mensen dit niet en

gaan velen voor eeuwig verloren. Daarom aan ons de taak om het Evangelie te verspreiden! Als ik naast een ongelovige zit en met hem spreek, denk ik hier vaak aan. Misschien ben ik wel zijn enige of laatste kans ...

Waar zijn we eigenlijk bang voor?

Deze vraag hoor ik regelmatig langskomen. Hij komt ook in mezelf op. En terecht; de Bijbel zegt meerdere keren uitdrukkelijk dat we veilig zijn, wanneer we ons bij de Heere bevinden. Een van de bekendste en mooiste verzen hierover vind ik Romeinen 8:35: 'Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus? Verdrukking, benauwdheid, vervolging, honger, naaktheid, gevaar of zwaard?' Wij hoeven helemaal niks te vrezen. Alle spot en veroordelingen die je krijgt omdat je voor de Heere getuigt, zijn het meer dan waard. Door

Hem worden wij zelfs 'meer dan overwinnaars' (Rom. 8:37).

Wat kan ons dan nog tegenhouden?! Wij mogen ons bij Hem veilig voelen. Wat ons op deze aarde ook overkomt. Vergeet niet dat wij een ander einddoel hebben: 'want ik acht, dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet waard is vergeleken te worden met de toekomstige heerlijkheid die aan ons geopenbaard zal worden' (Rom. 8:18-19).

Zijn wij vervuld met de Heere?

Deze vraag staat eigenlijk boven de eerder gestelde vragen. Als wij niet met de Heere in ons hart leven, kunnen wij onmogelijk de ernstige en hopeloze toestand van de wereld inzien. Dan vergeten we hoe hard de mensen het Evangelie nodig hebben.

Hetzelfde geldt voor de vraag waar we eigenlijk bang voor zijn. Ik kan alleen maar rust en vrede vinden bij de Heere, als ik echt dicht bij Hem leef. Dan pas besef ik dat mensen me niks kunnen aandoen. Ik heb toch een God, Die hemel en aarde heeft geschapen?!

Om dicht bij de Heere te leven en vol van Hem te zijn, moet ik wel beseffen dat ik tijd moet opofferen om in m'n Bijbel te lezen. En andere boekjes bij de Bijbel kunnen me helpen veel over de Heere Jezus te leren. Ik merk zelf dat dat vaak erg lastig is, omdat er zoveel op me afkomt. Het vergt veel discipline. Maar alleen dán kan ik genieten van wat Hij voor mij gedaan heeft, en alleen dán wordt mijn hart zo vol van Hem, dat ik de moed heb ook voor Hem uit te komen.

Timothé Luimes

De talenten van Bezáleël en Ahóliab (Ex. 31)

De vorige keer hebben we gezien dat God mensen roept om Hem te dienen. God is ook de Gever van de talenten en Hij geeft de talenten aan 'een ieder naar zijn eigen bekwaamheid' (Matth 25:15). In het Oude Testament zien we een prachtig voorbeeld van dit principe. Aan de ene kant de natuurlijke capaciteiten van de mens en aan de andere kant God, Die gebruikmaakt van deze bekwaamheden door hem zijn gaven (talenten) te schenken.

In Exodus 31 lezen we dat Bezáleël en Ahóliab door God geroepen worden om de tabernakel, de ark, het verzoendeksel en allerlei andere bijbehorende voorwerpen te maken. Waarschijnlijk wisten deze twee mannen hoe ze met allerlei gereedschap moesten omgaan en hadden ze in Egypte meer bakstenen gemaakt dan ze lief was. Maar toen Bezáleël bevrijd was uit Egypte en onderweg was naar Kanaän, werd hij bij zijn naam geroepen (vers 2) en werd hij vervuld met de Geest van God, met wijsheid, inzicht, kennis en allerlei vakmanschap. Ook hier zien we heel duidelijk het principe dat God de mens roept én de gave geeft om een taak voor Hem uit te voeren.

Daarnaast lezen we in vers 6 dat God Ahóliab toevoegt en dat God wijsheid geeft 'aan een ieder die vakkundig is'. God gebruikt bij de bouw van de tabernakel mensen die al over de nodige vakkundigheid (bekwaamheid) beschikken en Hij geeft hun wijsheid (de gave) om dit geestelijke werk te doen. We zien dus ook dat God hier diverse mensen met verschillende bekwaamheden en talenten laat samenwerken. Zo kunnen ook wij als Gods kinderen vandaag de dag samen een taak voor de Heere uitvoeren.

Laten we nog eens opsommen wat God doet:

1. God roept Bezáleël (vers 2);
2. God vervult hem met de Geest van God om te bedenken en uit te voeren (vers 3);
3. God heeft Ahóliab toegevoegd (vers 6a);
4. God geeft wijsheid (vers 6b);
5. God gebiedt (vers 6b).

Vandaag de dag bepaalt God nog steeds welke taken Hij heeft voor Zijn kinderen. Hij is het nog steeds Die roept; Hij is de Gever van de talenten om het werk uit te voeren. Als we dat tot ons laten doordringen, hoeven we niet krampachtig te doen en mogen we eenvoudig vertrouwen op God. Het is ook volkomen duidelijk. Want waarom zou God talenten (gaven) aan je geven waar je helemaal niet mee overweg kunt, omdat ze niet overeenkomen met de bekwaamheden die je bezit? God houdt rekening met wie we zijn en met waar we toe in staat zijn. Wat heerlijk!

Laten we nog eens kijken naar het werk dat Bezáleël, Ahóliab en de andere Israëlieten moesten doen. Ze hadden niet alleen de belangrijke taak om de tabernakel te maken, maar ook al het bijbehorende gereedschap om de priesterdienst te kunnen uitvoeren. Zelfs de zalfolie en het geurige reukwerk voor het heiligdom moesten zij maken (Ex. 31:11).

Je kunt je voorstellen dat niet iedereen in staat was om alle verschillende taken uit te voeren. De één wist beter

om te gaan met hamer en aambeeld. De ander was beter in het hanteren van naald en draad. Eén ding hadden ze echter allemaal gemeen: ze waren samen aan het werk voor Zijn Heiligdom, in opdracht en onder leiding van de Heere. Voor de plek waar God wilde wonen te midden van Zijn volk (Ex. 25:8), het Huis van God!

Daarmee komen we op een volgend belangrijk aspect voor ons als Gods kinderen. Ook voor jonggelovigen! Want ook wij maken deel uit van Gods Huis. Weliswaar is het geen tabernakel meer, maar betreft het een geestelijk 'huis'. En net als bij de tabernakel wordt er aan dit huis – de Gemeente – nog steeds gewerkt (1 Petr. 2:5). De één kan goed met kinderen omgaan, een ander kan goed luisteren en weer een ander kan goed uitleggen. Al deze bekwaam-

heden mogen samen met de door God gegeven talenten gebruikt worden.

De door God gegeven talenten mogen we gebruiken tot zegen van Zijn Kerk, Zijn Gemeente. 1 Korinthe 12 (het hoofdstuk dat over de werking van het Lichaam van Christus gaat) maakt dit duidelijk. Daar lezen we over allerlei gaven die God geeft door 'één en dezelfde Geest' (vers 11). Dat laat ons het volgende zien: geen enkele dienst of taak staat op zichzelf, maar houdt altijd verband met het Lichaam van Christus.

We kunnen onszelf dan afvragen hoe wij staan in relatie tot het Lichaam van Christus, Zijn Gemeente. Niet alleen wat betreft onze positie in de Gemeente, maar ook wat betreft onze gevoelens naar Zijn Gemeente toe. Is de Gemeente, de parel in Gods

hand, ook kostbaar voor ons, voor mij? Christus heeft de Gemeente liefgehad en heeft Zich voor haar overgegeven (Ef. 5:25). Hij voedt en koestert haar (vers 29). En om dat praktisch te laten zien, gebruikt Hij gelovigen met hun eigen bekwaamheden, die, onder Zijn leiding, gebruikmaken van de talenten die Hij hun heeft gegeven, om zich in te zetten voor Zijn Gemeente! Is de Gemeente het dan niet waard om te onderzoeken welke talenten we ontvangen hebben? We zijn allemaal nodig! (Zie ook 1 Kor. 12:21)

Misschien denk je nu dat je niet door God geroepen bent. Of dat je niet in staat bent iets voor Hem te doen. Je mag dan geen Bezáleël of Ahóliab zijn, maar bedenk wel dat iedereen mee mocht helpen om de tabernakel – Gods Heiligdom – te bouwen!

Als we ons nu eens voorstellen dat Bezáleël en Ahóliab verantwoordelijk waren voor de ark van de getuigenis en het verzoendeksel dat daarop ligt. Paulus beschrijft het deksel als 'de cherubs van de heerlijkheid' (Hebr. 9:5). Waarschijnlijk was het een 'meesterstuk' om te

zien. Het was zo kostbaar en kunstig, dat het in deze tijd in het beste museum van de wereld gestaan zou hebben, zodat het door het grote publiek bewonderd zou kunnen worden.

Maar wie van de Israëlieten had dit verzoendeksel ooit gezien tijdens de 40-jarige reis door de woestijn? De cherubs stonden in het Allerheiligste en zouden alleen door de hogepriester gezien worden tijdens de grote verzoendag, één keer in het jaar (Hebr. 9:7). Dus maar héél weinig Israëlieten hadden ooit de prachtig gemaakte cherubs gezien. Denk eens na: hoe zou Bezáleël zich gevoeld hebben bij die gedachte?

Veel mensen halen voldoening uit complimenten of goedkeuring van anderen. Daar meten velen de waarde van het geleverde werk aan af. Hoe zou dat bij Bezáleël of Ahóliab zijn geweest? Nagenoeg niemand heeft ooit het resultaat van hun werk gezien. Waren ze daarover teleurgesteld? Absoluut niet! God gaf Zijn goedkeuring toen de Heerlijkheid van de Heere de tabernakel vervulde, toen die klaar was (Ex 40:34). Zouden deze twee mannen niet ontzettend blij zijn geweest om te weten dat de voorwerpen die ze hadden gemaakt voortdurend in de dienst van God werden gebruikt? En dat maar liefst honderden jaren lang, toen de ark van het verbond nog lange tijd in Jeruzalem stond!

Deze mannen, Bezáleël en Ahóliab, laten daarmee ook zien dat veel werk voor de Heere niet gezien wordt.

Tenminste niet door mensen.

Vandaag de dag is het niet anders. Wie is er op de hoogte van het volhardende gebed van die oude zuster die elke avond bidt voor de jongeren? Wie weet van die jonge broeder die in zijn vrije tijd traktaten uitdeelt op de zaterdagmarkt? Wie kent die trouwe zuster die wekelijks de boodschappen doet voor andere gelovigen die de deur nauwelijks meer uit kunnen komen? En zo kunnen we nog vele andere voorbeelden bedenken.

Wanneer het onder leiding van God staat, weet én waardeert Hij het ongeziene werk. Is voorbede dan niet één van de belangrijkste dingen die je kunt doen? Verlang jij ernaar

om God te dienen? Is Zijn Gemeente belangrijk voor jou?

Vast staat dat wanneer iemand in Christus is, er goede werken zijn die God heeft voorbereid om daarin te wandelen (Ef. 2:10). Je mag jouw bereidheid in gebed brengen. Je mag onderzoeken wat jouw bekwaamheden zijn, om die vervolgens in de praktijk uit te werken. Wanneer de Heere voor jou een taak heeft, geeft Hij daarvoor het benodigde talent, dat je, net als Ahóliab en Bezáleël, mag gebruiken voor de Heere Jezus en voor Zijn Gemeente.

Erik Schoonenberg

Wrakken op de Birmaweg

(deel 3 van 3)

De beroemde Birmaweg tussen Kinming en Kweiyung, China, staat garant voor veel belevenissen. Deze bochtige weg door de bergen was gedurende de Tweede Wereldoorlog de enige weg om China over land te bevoorraden. Dit artikel sluit de belevenissen van G.C. Willis op deze weg af.

We zijn heel wat vrachtwagens voorbijgereden waarvan de chauffeurs op hun rug in de modder de vering repareerden. De lading was te zwaar geweest en de weg te oneffen, en de vering had het begeven. Het deed me denken aan gelovigen bij wie de vreugde uit het leven is verdwenen. 'De vreugde van de Heere' had hen altijd over de oneffen gedeelten van het leven gedragen, maar die vreugde is weggeëbd, en er zijn nu heel wat schokken in het leven. We hebben de vering nodig. 'De vreugde van de HEERE, dat is uw kracht' (Neh. 8:11), en zonder die vreugde houden we de reis niet vol. En ze is voor ieder van ons beschikbaar. Op onze terugreis braken er twee of drie veren, maar we stopten meteen en gingen pas verder toen ze gerepareerd waren. Denk maar eens de brief die de Heilige Geest door

de apostel Johannes schreef, opdat onze 'blijdschap volkomen' zou zijn (1 Joh. 1:4). Het is de zonde die de vreugde van de Heere uit ons leven wegneemt. De grote apostel Paulus kon 'bedroefd, maar altijd blij' zijn. En zo mogen ook wij de vreugde van de Heere genieten, zelfs in verdrietige en donkere dagen. Tenminste, als we de zonde niet hebben toegelaten. Want we kunnen niet op hetzelfde moment Zijn vreugde ervaren én een slecht geweten hebben. En in die korte Brief van Johannes lezen we wat we moeten doen wanneer we zondigen. 'Als wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid' (1 Joh. 1:9). En even verder: 'Als iemand zondigt, wij hebben een Voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de Rechtvaardige'

(1 Joh. 2:1). Moge de Heere ons helpen om ook maar het kleinste ding dat onze vreugde dreigt te bederven onmiddellijk te onderkennen, te veroordelen en te belijden. En we zullen verbaasd staan hoeveel gemakkelijker het leven voor ons wordt wanneer de vreugde van de Heere ons over de oneffen plaatsen draagt.

Er waren ook veel gebroken assen. Het is de as die uiteindelijk de lading moet dragen. En ook hieruit kunnen we een les leren. De Heere nodigt ons uit om onze last op Hem te werpen (Ps. 55:23). Als we dat doen, hoeven we niet bang te zijn dat de zware last van het leven een instorting veroorzaakt en wij als een wrak langs de weg blijven liggen. Laten we daarom acht slaan op de aansporing van Petrus en al onze bezorgdheid op Hem werpen, in het besef dat Hij voor ons zorgt (1 Petr. 5:7).

Als we hoger in de bergen komen, wordt de kou soms heel intens, vooral 's nachts. En soms was ik zo verdoofd dat ik niet meer kon lopen, of zelfs staan, wanneer we stopten met rijden. De chauffeur bood me een zekere oplossing voor dit probleem.

Hij zei: 'Blijf gewoon dicht bij de motor die de wagen aandrijft, en je hoeft nooit bang te zijn voor de kou; de motor zal je warm houden.' En op mijn reis door deze wereld ben ik weleens koud geworden, soms zelfs heel erg koud. En misschien hebt u dat ook wel meegemaakt. Maar er is een zekere oplossing. Als we dicht bij de Heere blijven, die de kracht geeft voor de reis, zullen we het nooit koud hebben. Zijn liefde houdt ons altijd warm.

Er was één model vrachtwagen dat ik nooit in de problemen gezien heb. Hij kwam altijd zo snel voorbijrijden, dat ik de naam nauwelijks kon lezen, maar die begon met 'Thorn ...'. Verder kon ik nog zien dat de letters 'cro' erin voorkwamen. En dat deed me denken aan het kruis en de doornenkroon, en ik herinnerde me de woorden van 2 Korinthiërs 4:10: 'Wij dragen altijd het sterven van de Heere Jezus in het lichaam mee, opdat ook het leven van Jezus in ons lichaam openbaar wordt'. We lopen absoluut geen gevaar om schipbreuk te lijden zolang we acht slaan op deze woorden. En hoewel de vrachtwagens van dit merk de allertzwaarste lading leken te vervoeren, herinner ik me geen enkele die stil kwam te staan. Geen enkele weg is te vergelijken met 'de weg van het Kruis'. Moge de Heere ons helpen om daar niet voor terug te deinzen, maar om dagelijks ons kruis op te nemen en Hem te volgen.

Ik heb u deze belevenissen op de Birmaweg niet verteld om u te ontmoedigen. Integendeel. En de

meeste van deze wrakken – misschien moet ik zeggen: alle – zijn uiteindelijk veilig thuisgekomen. We passeerden één arme kerel die in uiterste wanhoop naar zijn vrachtwagen staarde. Hij was alleen, en zoals het Oude Boek zegt: 'Twee zijn beter dan één ... Want als zij vallen, helpt de één zijn metgezel overeind. Maar wee die ene die valt, terwijl er geen tweede is om hem overeind te helpen' (Pred. 4:9,10). In de meeste vrachtwagens reden twee personen, en ook de Heere zond de discipelen twee aan twee uit. Maar deze arme kerel was alleen. Zijn vrachtwagen was duidelijk niet in staat geweest om de scherpe bocht in een heel steil gedeelte te nemen; de wagen was achteruit gegleden, en de achterkant was op een grote rots gebotst. Het hele achterstuk was beschadigd en gebroken. Een vat benzine met een gewicht van meer dan tweehonderd kilo was van de wagen gevallen en lag langs de weg. Het zag er allemaal hopeloos uit, en de chauffeur stond met zijn handen in het haar. Toch passeerde die vrachtwagen ons later en kwam hij eerder 'thuis' dan wij.

En terwijl ik aan het schrijven was, probeerden twee Indiërs de carrosserie van hun vrachtwagen

te repareren. Het was een mooie, nieuwe wagen, maar de achterkant van de carrosserie was aan één hoek aan diggelen. En bijna naast mij was een aftandse oude vrachtwagen die eruitzag of hij nooit zijn bestemming zou halen. De carrosserie was oud en gebroken en werd bijeengehouden met oud metaaldraad en touw. De bodem was gedeeltelijk verdwenen en er was een stromat in het gat gestopt om te voorkomen dat de spullen erdoorheen zouden vallen. De bumpers waren helemaal gebroken of weggeroest. Ik had het oude beestje in Kunming al gezien en dacht toen dat het op weg was naar de schroothoop, maar het bleef maar rijden en deed zijn werk nog net zo goed als sommige nieuwe wagens. Dat herinnerde me aan de geliefde oude gelovigen, arm en uitgeput, veracht door de wereld en door hun broeders, maar nog steeds aan het werk voor hun Heere. Wat een verhaal zou die oude vrachtwagen kunnen vertellen. En misschien ligt er wel een veel mooiere beloning voor sommigen van die geliefde oude, verachte gelovigen klaar dan voor anderen die te koop lopen met hun werk.

Er was één wrak dat ik wel bijzonder triest vond. Het was een zo goed als nieuwe vrachtwagen, die bijna aan het eind van zijn reis was gekomen. Hij leek het zonder een schrammetje op de nieuwe verf gered te hebben. En toen, op een recht stuk weg, lag hij daar, zonder duidelijke reden, op de oever met zijn achterwielen in een rivier en zijn voorwielen hulpeloos in de lucht,

als handen die in wanhoop waren uitgestrekt. Wat was de oorzaak? Eén woord is de verklaring: zelfvertrouwen! Hij had het bijna duizend kilometer zo goed gedaan. De moeilijkste gedeelten van de reis had hij veilig afgelegd, en nu, trots op zijn eigen verrichtingen, ging hij ten onder. Zelfvertrouwen is de oorzaak van heel wat schipbreuken op de weg van het leven.

Maar er is nog één vrachtwagen die ik op die weg zag, waarover ik u zo graag wilde vertellen, maar dat wilde ik tot helemaal aan het eind bewaren. Toen ik hem voor het eerst zag, wist ik niet wat het precies voor wagen was. Hij was zo anders dan alle andere vrachtwagens. Hij was enorm groot en heel sterk, en hij had geen lading met benzinevaten of dozen of zakken,

zoals de rest van ons. En toen zag ik in een grote cirkel één Chinees karakter. Ik ken niet veel Chinese karakters, maar dit herkende ik makkelijk.

Want dit is het karakter dat wij, Christenen, in de Chinese Bijbel gebruiken voor 'REDDER'. Toegegeven, wij gebruiken er nog een ander karakter bij, zodat onze vertaling strikt genomen betekent 'REDDENDE HEERE'; maar volgens mij kan dat karakter op die vrachtwagen alleen vertaald worden met 'REDDER'. Ja, dit was de 'Redder-vrachtwagen'. Hij was uitgerust met een grote, sterke hijskraan met krachtige lieren, die een wrak uit de sloot kon tillen. En ik zag hoe hij achteruitreed naar de uiterste kant van de weg en zijn grote kabels afrolde langs de steile rotswand waar een wrak in de

diepte lag, en vervolgens die arme beschadigde vrachtwagen recht omhooghees. Mijn hart maakte een sprongetje van blijdschap toen ik die vrachtwagen zag. En ik realiseerde me dat Diezelfde Redder Die ons eerst heeft opgetild uit de zonde en ellende, en ons gewassen en gereinigd heeft, en ons tot de Zijnen gemaakt heeft, ook Diegene is Die gedurende onze hele levensreis voor ons zorgt. En dat Hij een bijzondere, tedere zorg heeft voor de arme wrakken langs de weg, die zo'n mislukking hebben gemaakt van de reis die voor hen lag. Herinnert u zich hoe liefdevol Hij Petrus opzocht en niet rustte voordat Hij hem, volledig hersteld, had teruggebracht op de weg? En ook Johannes Markus leed schipbreuk; maar wat eindigde zijn leven op een prachtige manier: hij werd de schrijver van het tweede evangelie! En u herinnert zich vast wel hoe de Heere Zelf ons gezegd heeft dat mensen die gezond zijn geen heemeester nodig hebben, maar zij die ziek zijn. De Heere was 'niet gekomen om rechtvaardigen tot bekering te roepen, maar zondaars' (Luk. 5:32). Zo was het ook met de 'Redder-vrachtwagen'. Hij besteedde niet de geringste aandacht aan een van de vrachtwagens die in goede conditie waren en in staat waren om door te rijden, maar zo gauw een vrachtwagen in de problemen raakte, ging de 'Redder-vrachtwagen' ernaartoe. Voor zover ik kon beoordelen, maakte het niet uit of het de eigen schuld was van de chauffeur; de enige vraag was: Is de vrachtwagen gestrand? En alleen een wrak bracht de 'Redder-vrachtwagen'

in beweging. En zo lezen we ook: 'Als iemand gezondigd heeft: wij hebben een Voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de Rechtvaardige' (1 Joh. 2:1). Het Griekse woord dat vertaald is met 'voorspraak', is parakleton. De letterlijke betekenis daarvan is 'iemand die erbij geroepen wordt om te helpen'. Precies zoals de 'Redder-vrachtwagen' op de Birmaweg erbij geroepen werd om een wrak te helpen dat (ook al is het door eigen schuld en zonde) over de rand gevallen was en beschadigd, hulpeloos en wanhopig in de diepte lag, met de lading in het rond verspreid. De 'Redder-vrachtwagen' zocht het wrak, zette het terug op de weg, repareerde de beschadigde delen, laadde de lading in en stuurde de wagen weer op pad. Of als de beschadigingen zo ernstig waren dat rijden niet meer mogelijk was, tilde hij de gebroken vrachtwagen op en bracht hem thuis.

Beste medereiziger op de weg van het leven, hebt u een ongeluk gehad? Hebt u schipbreuk geleden? Is het allemaal uw eigen schuld? Hebt u gezondigd en ligt er een verwoest leven voor u? Roep de 'Redder-vrachtwagen' erbij om te helpen. 'Wij hebben een voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de Rechtvaardige'. Roep Hem erbij. Daarvoor is de 'Redder-vrachtwagen' tenslotte op de weg. Daarom hebben wij een voorspraak bij de Vader; en de voorspraak is Degene die wij al als onze Redder hebben leren kennen.

Maar hier houdt de vergelijking op. Wanneer de vrachtwagens

thuiskomen, hebben ze vaak heel wat schrammen en blutsen. Ze zijn gebutst en gedeukt en vertonen maar al te duidelijk de tekenen van de lange, moeilijke reis die ze hebben gemaakt. Maar bij ons is dat anders. Onze Redder zal de Zijnen, de Gemeente, voor Zich plaatsen, heerlijk, 'zonder smet of rimpel of iets dergelijks' (Ef. 5:27). Al onze zonden en tekortkomingen zullen er niet meer zijn. Geen spoor van de reis door de woestijn zal ons herinneren aan de wrakken en de tuimelingen. Maar wij zullen 'Hem gelijk ... zijn, want wij zullen Hem zien zoals Hij is' (1 Joh. 3:2).

'Want ternauwernood zal iemand voor een rechtvaardige sterven; immers, voor de goede heeft misschien iemand nog wel de moed te sterven. Maar God bevestigt zijn liefde tot ons hierin, dat Christus voor

ons gestorven is toen wij nog zondaars waren. Veel meer dan zullen wij, nu wij gerechtvaardigd zijn door zijn bloed, door Hem behouden worden van de toorn. Want als wij, toen wij vijanden waren, met God verzoend zijn door de dood van zijn Zoon, veel meer zullen wij, nu wij verzoend zijn, behouden worden door zijn leven' (Rom. 5:7-10).

'Hem nu die machtig is u te bewaren zonder dat u struikelt en u onberispelijk voor zijn heerlijkheid te stellen met vreugdegejuich, de enige God onze Heiland, door Jezus Christus onze Heere, zij heerlijkheid, majesteit, kracht en macht, voor alle eeuwen, en nu, en tot in alle eeuwigheid! Amen' (Jud. vers 24-25).

G.C. Willis

Kijk omhoog naar de hemel

*'Hij telt het aantal sterren, Hij noemt ze alle bij hun naam.
Onze Heere is groot en geweldig in kracht' (Ps. 147:4-5).*

Hoe donkerder de nacht, des te beter kunnen we de sterren zien, die allemaal op grote afstand van de aarde staan. Sommige zijn honderden biljoenen kilometers van ons vandaan. Koning David genoot ervan om ernaar te kijken en hij schreef: 'De hemel vertelt Gods eer' (Ps. 19:2). Geniet u er ook van? Wat is het toch vreemd, dat sommige mensen proberen uit te vinden hoe de sterrenhemel tot stand is gekomen, terwijl het antwoord in veel Bijbelverzen te vinden is. Een voorbeeld: '(...) dat de werelden [sterren] door Gods woord bereid zijn, zodat wat men ziet, niet ontstaan is uit wat zichtbaar is' (Hebr. 11:3). De sterren ontstonden op Gods bevel. Sterrenkundigen erkennen dat ze geen einde hebben kunnen vinden aan de sterren en zijn steeds verbaasder over wat ze met elektronentelescopen ontdekken. Ze melden dat het sterrenstelsel dat Melkweg genoemd wordt, waarvan onze wereld slechts een heel klein

deel vormt, een geschat aantal van 200 miljard sterren heeft, en dat er minstens 175 sterrenstelsels zijn met een totaal aantal sterren dat zo groot is, dat onze hersenen het getal niet kunnen bevatten. En toch laat het Bijbelvers waarmee we begonnen zijn, ons weten dat God het exacte aantal sterren kent en, wat zelfs nog verbazingwekkender is, dat Hij voor elk ervan een naam heeft! Het heeft werkelijk geen zin om te proberen ze te tellen, want God Zelf heeft verklaard: 'Zoals het leger aan de hemel niet geteld (...) kan worden' (Jer. 33:22). Er wordt ons ook verteld: 'de ene ster verschilt van de andere ster in heerlijkheid' (1 Kor. 15:41). Er zijn er geen twee gelijk. Wat een plezier moet onze gezegende God erin gehad hebben, toen Hij 'de hemel uitspande als een tentkleed' (Ps. 104:2).

Hier volgt een voorbeeld van hoe de Schepper iedere ster anders maakte dan alle andere sterren. De diameter van de aarde is 12.757 ki-

lometer, terwijl de diameter van de ster Betelgeuze zo'n 868.000.000 kilometer is, en die van de ster Aurigae 1.200.000.000 kilometer. De doorsnee van onze zon is bijna 1.400.000 kilometer, dus meer dan 100 keer zo groot als de doorsnee van de aarde. Als we andere sterren die in het bereik van telescopen liggen, ermee zouden vergelijken, zouden we verbaasd staan welke grote verschillen de Schepper al die sterren heeft gegeven.

Er is berekend dat ons snelste ruimteschip 40.000 jaar nodig zou hebben om vanaf de aarde de ster te bereiken die bekendstaat

als Alpha Centauri. Deze ster is 42.000.000.000.000 (42 biljoen) kilometer van ons verwijderd. (Zelfs op die afstand is het de op twee na helderste ster aan de nachtelijke hemel.) En zelfs met al deze grote afstanden, die sterrenkundigen doen duizelen, heeft de Schepper elk hemellichaam voortdurend in het oog en houdt Hij het in zijn eigen baan. Alleen Hij kon ze maken, ze in hun juiste baan in de ruimte plaatsen en ze in hun baan houden.

We zingen een lied dat het zo prachtig zegt: *Hoe groot zijt Gij!*

Uit Toward the Mark

Gideon—

Gods wil door tekenen onderscheiden

Gideon had een duidelijke opdracht van God gekregen: 'Ga in deze kracht van u, en u zult Israël uit de hand van Midian verlossen!' Daarbij had God hem een dubbele belofte gegeven. Hij Zelf wilde met Gideon zijn en Hij beloofde hem de overwinning (Richt. 6:14-16). Bovendien had God Zijn dienaar Gideon in geduld en liefde voorbereid voor zijn grote opdracht. Daarvan lezen we in Richteren 6:17-32. Nu – in hoofdstuk 6:33 – was het moment gekomen dat Gideon moest uitgaan.

Het moment voor de uitvoering van de opdracht

God Zelf maakt duidelijk op welk moment Gideon moet uitgaan. Dit moment wordt door drie gebeurtenissen begrijpelijk en duidelijk zichtbaar.

(1) De vijanden verzamelen zich tot de strijd

Gideon hoeft niet lang op de gelegenheid te wachten om zijn opdracht uit te voeren. God Zelf scheidt deze gelegenheid. De vijanden verzamelen zich in het dal van Jizreël. Daarmee is het voor Gideon duidelijk dat nu het juiste moment gekomen is om de hem door God gegeven opdracht uit te voeren. Moet hij werkeloos toezien hoe de Midianieten het volk Israël aanvallen? Nee, in geen geval! Hij heeft toch een duidelijke opdracht om Midian te slaan. Nu moet Gideon handelen, want God heeft hem daartoe de opdracht gegeven.

(2) De Geest van de HEERE komt over Gideon

Als God aan de ene kant de gelegenheid scheidt, dan geeft Hij aan de andere kant ook de kracht en de uitrusting om de opdracht die Hij geeft trouw uit te voeren. Dat ervaart ook Gideon – de Geest van de HEERE komt over hem; Hij rust hem uit. In de kracht van deze Geest kan Gideon nu de eerste stap zetten. Door het feit dat de Geest van God hem daarmee uitrust, moet het voor hem duidelijk genoeg zijn dat nu

het moment was gekomen om uit te gaan.

(3) De bazuin doet zijn werk

Gideon grijpt in de kracht van de Geest van God naar de bazuin en mag ervaren hoe de bazuin zijn werk doet. Eerst komen de mensen uit zijn directe omgeving (de Abiëzrieten), dan ook uit Manasse, Aser, Zebulon en Naftali. Zij volgen bereidwillig de roep van de bazuin en ver-

za-
melen zich
achter Gideon.
Ook dat was een duidelijk
zichtbaar werk van God.

De bazuin is een verwijzing naar het Woord van God. Als God voor een opdracht de kracht van Zijn Geest geeft, dan geeft Hij ook Zijn Woord, waardoor Hij werken wil. Dit Woord zal uitwerking hebben en de knecht van de Heere als het werktuig bevestigen waardoor Hij werken wil. Zo beleeft Gideon het en zo zal het ook in onze tijd zijn. Als een dienaar op de juiste tijd de passende boodschap uit Gods Woord doorgeeft, dan zal de uitwerking niet uitblijven!

Gaven deze drie gebeurtenissen niet voldoende duidelijkheid? Waren ze niet genoeg om Gideon duidelijk te maken dat hij met Gods hulp Zijn opdracht uit moest voeren? Waren er echt nog meer bevestigingen nodig?

Gideon vraagt een teken

Wij begrijpen Gideon goed, die met het oog op de grote overmacht van de vijanden bang was. Maar wij stellen ook vast dat de tekenen hem geen extra zekerheid gaven. Nadat God de eerste vraag om een teken vervuld had, vroeg Gideon om nog een tweede teken. Hij had door het eerste teken niet meer duidelijkheid gekregen. En ook nadat beide tekenen uitgekomen waren, bleef Gideon angstig. Zijn handen zouden pas gesterkt worden als God hem te hulp zou komen (hoofdstuk 7:9-14). Pas daarna boog Gideon zich in aanbidding neer en kon hij met energie en kracht de strijd aangaan.

Zonder Gideon te veroordelen, zien we toch dat het vragen om tekenen niet noodzakelijk, ja, niet eens nuttig is. God komt Gideon in genade tegemoet. Hij maakt Zijn knecht geen verwijten en laat Gideon de vervulling van zijn smeken ervaren. Hij geeft bij het eerste

teken niet alleen een beetje dauw op de wollen vacht, maar een volle mate – een schaal vol water. En Hij geeft bij het tweede teken niet alleen maar een

beetje dauw op de grond, maar dauw op heel het land. Dat is de soevereine genade van God, waarover wij alleen maar verbaasd kunnen zijn. Toch willen we daarbij niet over het hoofd zien dat het Gideon aan vertrouwen en geloofskracht ontbrak. Voor ons leven houden wij vast aan het feit dat God ons door Zijn Geest wil leiden, doordat Hij vrede in ons hart geeft om de juiste beslissing te nemen. Tekenen moeten wij niet eisen; die brengen ons in de besluitvorming niet verder. Dat geldt des te meer wanneer – in tegenstelling tot Gideon als gelovige uit de tijd van het Oude Testament – de Geest van God in ons woont. Het zou een miskenning van God zijn als wij, in plaats van op de werking van Zijn Geest in ons, op uiterlijke tekenen gericht zouden zijn.

Hoe God Zijn wil duidelijk maakt

Vaak vragen wij naar de wil van God voor ons leven. Sommige Christenen blijven zich hun hele leven afvragen welke opdracht zij van God ontvangen hebben. Maar wie daarbij stil blijft staan om steeds alleen maar te vragen, die wacht misschien zelfs op het sterfbed nog op een antwoord. De tijd waarin we Gods wil kunnen uitvoeren, is dan in dit opzicht nutteloos verstreken. In plaats daarvan legt God Zijn opdrachten vlak 'voor onze voeten'. Deze opdrachten zijn voor ons belangrijke aanwijzingen. Mede zulke opdrachten laten ons zien wat de hoofdtaak van ons leven voor God is. Laat ik aan de hand van het leven van Gideon samenvatten hoe God Zijn wil duidelijk maakt.

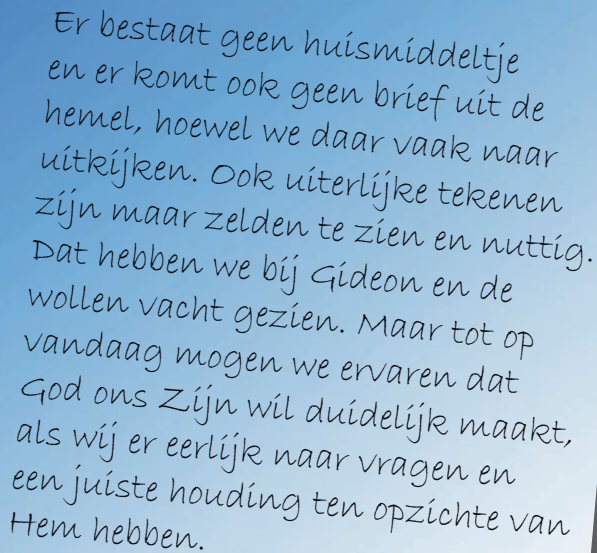
- (1) Gideon is voorbereid voor een opdracht van God.** Hij kent de wegen van God met Zijn volk (6:13) en steekt er alle energie in om voedsel te bezitten (6:11b). Als wij ons met het Woord van God bezighouden, leren we de wegen van God met de Zijnen kennen en zullen wij in de Heere Jezus (het ware Tarwegraan) voedsel voor het nieuwe leven vinden. Dat zal geestelijke groei met zich meebrengen en ons erop voorbereiden om meer en meer de wil van God voor ons leven te begrijpen.
- (2) God spreekt tot Gideon** door Zijn Engel en toont hem wat zijn opdracht is en wat de hulpmiddelen voor deze taak zijn (6:14 e.v.). Zo zal God door Zijn Woord en Zijn dienaren ook tot ons spreken en ons duidelijk maken wat Hij voor ons leven wil.
- (3) God ontmoet Gideon en geeft hem Zijn vrede** (6:23,24). Deze vrede in de gemeenschap met God is een voorwaarde voor het herkennen en doen van Gods concrete wil in een zaak of situatie. Ook voor ons is deze vrede in de gemeenschap met God een hele beslissende zaak. Ben ik het werkelijk eens met God?
- (4) Gideon krijgt een voorbereidende opdracht in zijn directe omgeving,** in het huis van zijn vader (6:25). Deze opdracht voert hij trouw uit, ook al vreest hij de mensen. Ook wij kunnen zo stappen maken om Gods wil te herkennen. Hij toont ons dingen in ons eigen leven en in onze directe omgeving die wij voor Hem kunnen doen. Hij toont ons ook de dingen die wij in orde moeten maken, voordat wij werkelijk bruikbaar voor God kunnen zijn. Als wij bereid zijn om in deze dingen God gehoorzaam te zijn, dan zullen we verder groeien en ook in andere kwesties Gods wil herkennen.
- (5) God leidt de situatie** zo, dat de vijanden zich verzamelen. Zo was het voor Gideon duidelijk dat nu het moment gekomen was om zijn opdracht uit te voeren. Zulke gelegenheden zal Hij ook in ons leven bewerken!
- (6) De Geest van de HEERE komt over Gideon.** God wil ook ons door Zijn Geest leiden. De Heilige Geest, Die nu in elke gelovige voorgoed woont, laat ons zien wat Gods gedachten zijn. Hij helpt ons de Bijbel, het Woord van God, te begrijpen. Hij werkt in ons en leidt ons stap voor stap. Zijn wij bereid om door Hem vervuld te worden (Ef. 5:18) en al het storende te verwijderen?
- (7) Ten slotte gebruikt Gideon de bazuin** en merkt hij dat het volk daardoor samengeroepen wordt. Hij ervaart in overdrachtelijke zin dat **Gods Woord werkt**. Ook in ons leven zullen wij – als wij Gods

Woord lezen en toepassen – ervaren hoe dit Woord werkt, en dat zowel in ons eigen leven als in onze omgeving.

aanwijzingen van God zijn waardoor we de juiste weg en het juiste moment herkennen.

Christian Rosenthal

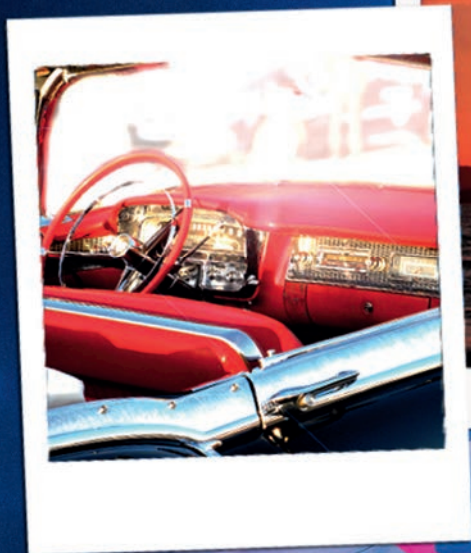
Dat zijn de middelen waardoor God nu feitelijk en concreet Zijn wil duidelijk wil maken. We hebben gemerkt dat het er enerzijds om gaat in principe voorbereid te zijn om Gods wil te herkennen, en dat er anderzijds concrete

Er bestaat geen huismiddeltje en er komt ook geen brief uit de hemel, hoewel we daar vaak naar uitkijken. Ook uiterlijke tekenen zijn maar zelden te zien en nuttig. Dat hebben we bij Gideon en de wollen vacht gezien. Maar tot op vandaag mogen we ervaren dat God ons Zijn wil duidelijk maakt, als wij er eerlijk naar vragen en een juiste houding ten opzichte van Hem hebben.

Vertrouw op de HEERE met heel je hart, en steun op je eigen inzicht niet. Ken Hem in al je wegen, dan zal Hij je paden rechtmaken.

Spreuken 3:5,6

AFGESCHREVEN vanuit Gods perspectief

Jarenlang had hij op dit moment gewacht. Hij had gespaard en gespaard. En nu stond hij voor hem – zijn nieuwe auto! Hij bedacht hoeveel uren hij daarmee wel niet door zou brengen. Met zijn auto zou hij de zonsondergang tegemoetrijden en daarbij van de zee, het strand en de zon genieten. De vakantie was al geboekt – drie volle weken alleen maar ontspannen. Helemaal weg van huis – weg van de stress van alledag. Dat was alles waarnaar hij verlangde – eindelijk het leven zo vorm te geven, zoals hij het zich voorstelde. Iedere morgen lang uitslapen en 's avonds tot in de vroege uurtjes doorfeesten en met zijn auto van de ene plaats naar de andere rijden. Het zou een droomvakantie worden.

Hij wist nog precies hoe hij voor zijn nieuwe auto stond en deze droom had. En nu? Hij lag aan zijn bed geketend en had pijn aan zijn hele lichaam. Een nekkraag en spalken aan been en arm ontnamen hem elke bewegingsvrijheid en steeds wanneer hij slikken moest, voelde hij een stekende pijn. Hij dacht terug en kon zich nauwelijks iets herinneren. Het moest wel op de snelweg gebeurd zijn. Binnen enkele seconden was de mooie droom van de vakantie uit elkaar gespat en het scheen alsof zijn hele leven afgeschreven was!

Ken jij ook zulke uren, waarin je het gevoel hebt dat je hele leven afgeschreven wordt? Wanneer alles wat je opgebouwd en verworven hebt, in één ogenblik uit elkaar spat?

Bekijk dan dezelfde situatie nog eens vanuit het perspectief van God: God kende deze jongeman allang en zag hoe hij spaarde en spaarde. Toen kocht hij de auto, zonder te vragen wat God van deze beslissing vond. En ook de wens het leven zo vorm te geven zoals het hem goed scheen, had niet Gods goedkeuring. Waar bleef toen de vraag: 'Wat wilt U dat ik doe?' De heldere blik van de jongeman was door het geld en de auto zo vertroebeld, dat dit een ingrijpen van Gods kant noodzakelijk maakte. Er hoeft niet altijd sprake te zijn van verkeerde dingen in je leven als God ernstig tot je spreekt. Misschien beproeft Hij ook jouw geloof en kijkt Hij hoe diep dat is. Maar één ding is zeker: je wordt in je leven niet voor niets beproefd als daardoor je ogen opengaan voor de Heere Jezus!

Want zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen en Mijn gedachten dan uw gedachten.

Jesaja 55:9

Wat gebeurt er als een gelovige zondigt?

Veel gelovigen, ook de jongsten, kennen dit vers goed: 'Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid' (1 Joh. 1:9). Dit is echt een vers dat ons hart raakt, doordat het de barmhartigheid voor ons stelt waarmee God ons wil vullen door ons te reinigen op grond van het 'bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon' (1 Joh. 1:7).

Toch zien wij in onze tijd dat er zich meer en meer een lichtvaardigheid nestelt onder Christenen over de manier waarop er naar zonden wordt gekeken en hoe ermee wordt omgegaan. Het is goed je te realiseren wat er gebeurt als wij zondigen.

Mijn zonde beledigt God

Dit is een kant van de zaak die erg weinig belicht wordt. Vergeet niet dat de zonde de wereld is binnengekomen, omdat de mens de leugens van de duivel liever geloofde dan de uitspraken van zijn God en Schepper. Ook de mens, naar Gods beeld geschapen, heeft openlijk – voor God, voor de duivel, de engelen en de hele schepping – geloofd dat God geen Licht en geen Liefde is. Inderdaad, de duivel suggereerde dat God had gelogen en niet het goede voor de mens wilde.

De mens heeft toen de bittere ervaring opgedaan wat de kennis tussen goed en kwaad (Gen. 3: 5) inhoudt. Hij heeft bewust de voorkeur aan het kwade gegeven. Zo heeft hij de eervan de heilige God beledigd en aangetast, van Degene Die 'te rein van ogen is om het kwade aan te zien' (Hab. 1:13). En hij deed het door een enkele zonde, wat voldoende was om het eerste mensenpaar, Adam en Eva, uit de tuin van Eden te verjagen, weg van de tegenwoordigheid van God de Schepper.

Hoe kan nu deze mens, die God beledigd heeft, verzoening krijgen voor zijn zonden zodat ze uitgewist worden? Wij moeten allemaal tot deze bittere constatering komen dat er niets in ons is dat onze zonden kan uitwissen. We ontdekken dat onze handen God niets kunnen aanbieden wat Hem kan behagen. Onze God is een verterend vuur.

Hij is niet als een afgod van hindoes of animisten, die elke avond wat voedsel op zijn altaar verwacht zodat zijn toorn zich niet tegen ons ontvlamt. Toch behandelen wij Hem vaak op die manier, en zo beledigen wij Hem des te meer.

Wij beschouwen het werk dat de Heere Jezus heeft volbracht dan heel lichtvaardig. God heeft Hem voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid van God in Hem (2 Kor. 5: 21). Realiseren wij ons wel dat om één enkele zonde die wij begaan hebben – zelfs als gelovige – de Heere Jezus naar de aarde heeft moeten afdalen om op het eerloze kruishout van Golgotha als een vervloekte te sterven, verlaten door God, verbrijzeld, door God geslagen en bedroefd? Hij is voor mij tot zonde gemaakt. Deze weg had Hij al moeten gaan voor één enkele zonde; en hoe ontelbaar vele zonden heb ik niet begaan?! Hoe zou ik dan nog kunnen denken, als ik dit besef, dat ik wel eerst even kan zondigen om vervolgens snel 'de kwestie te regelen', met enkele excuses uit mijn mond, zonder in mijn hart en geweten de ernst van mijn daad voor God te voelen?

Mijn zonde neemt mijn blijdschap weg en verhindert de gemeenschap met de Vader en de Zoon

Als mijn zoon mij niet gehoorzaamt, blijft hij mijn zoon, maar de blijdschap tussen ons beiden ontbreekt. Dat geldt voor vaders en zonen over de hele aarde.

En als een zoon zijn vader te schande maakt, is het bij diverse stammen in bijv. Afrika niet voldoende zich met een paar mooie zinnen te verontschuldigen. De zoon moet, naar gewoonte, een offer brengen en grote moeite doen om aan de eisen van de vader tegemoet te komen.

Dat is overigens het tegengestelde van het Christelijk geloof, omdat wij weten dat het enige offer dat God kan behagen het offer van de Heere Jezus is.

Dit is een zwak voorbeeld van wat er gebeurt tussen mijn hemelse Vader en mij, zelfs als ik maar één enkele zonde bega. De blijdschap van de gemeenschap met mijn Vader (de levende, innige, gelukkige relatie met Hem) zal niet terugkomen – behalve na een oprechte belijdenis van mijn zonde. En deze belijdenis moet de toestand van mijn hart

openbaren ... een hart dat huilt omdat het de rechten van zijn God en zijn Redder heeft veracht. Dat kan onmogelijk worden beperkt tot het uitspreken van enkele oppervlakkige excuuszinne.

Voordat hij het welbekende vers opschreef: 'Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid' (1 Joh. 1:9), had de apostel Johannes al gezegd: 'Onze gemeenschap nu is met de Vader en met Zijn Zoon Jezus Christus. En deze dingen schrijven wij u, opdat uw blijdschap volkomen is' (1 Joh. 1:3-4).

De gevolgen van het niet belijden van mijn zonde zijn ernstig: ik ga aan de zonde wennen, en aan de afwezigheid van blijdschap, die ik eerst wél vond in

de gemeenschap met de Vader en de Zoon. Ik zal steeds minder gevoelig worden voor dat wat mijn Heere en mijn Vader te schande maakt; mijn getuigenis zal van dag tot dag afzwakken. Ten slotte zal ik, net als Lot, Demas en anderen, de wereld intrekken door mij ook uiterlijk van God te verwijderen.

Mijn zonde verwijdert mij van andere kinderen van God

Een ander belangrijk punt is dit: 'Als wij zeggen dat wij gemeenschap met Hem hebben en wij toch in de duisternis wandelen, liegen wij en doen de waarheid niet. Maar als wij in het licht wandelen, zoals Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkaar' (1 Joh. 1:6-7).

Wij zien dat de wandel in het licht, vooral in de brieven van de apostel Johannes, heel nauw verbonden is met de onderlinge gemeenschap tussen de kinderen van God. Dat is wel begrijpelijk, want een kind van God kan de zonden niet goedkeuren die één van zijn geloofsbroeders begaat. Hij moet hem dan terechtwijzen. Maar als diegene niet luistert, zal hij zich na verloop van

tijd verwijderen van de gezegende gemeenschap van Gods familie.

Dat wordt niet beperkt tot de gemeentelijke samenkomsten, waar hij dan ver vandaan blijft. Nee, het strekt zich ook uit tot andere kinderen van God, die zich in allerlei religieuze groeperingen bevinden. Wij kunnen niet de zonde van een zuster in Christus accepteren, met het excuus dat zij nu eenmaal ergens anders naar de samenkomst gaat. En net zo goed geldt: de zonden die door een broeder worden begaan die met ons bijeenkomt, kunnen voor kinderen van God in andere Christelijke groepen een aanleiding vormen om te vallen.

Als iemand dus naar de Heere wil terugkeren na gezondigd te hebben, zal hij ook de gevolgen van zijn zonde bij de kinderen van God moeten herstellen. Als dat nodig is, moet dat ook gebeuren als zij zich in andere kringen bevinden.

Wordt vervolgd

Erwin Luimes

Als je, nu er nog tijd is, niet nadenkt over de eeuwigheid zul je een eeuwigheid lang nadenken over je gemiste kansen!

De 66 boeken uit de Bijbel.

Exodus

De HEERE zei: Ik heb duidelijk de onderdrukking van Mijn volk, dat in Egypte is, gezien (...). Daarom ben Ik neergekomen om het volk te redden.

Exodus 3:7-8

Exodus betekent 'uittocht'. Het hoofdthema van dit boek is bevrijding. We vinden hier Israël, dat tot een groot volk geworden is, maar dat in Egypte in slavernij leeft. Na veel problemen en ellende, en nadat God een aantal vreselijke plagen over Egypte gebracht heeft, wordt Israël bevrijd. Het bloed van het lam dat aan de deurposten en bovendorpel van de huizen wordt gestreken (Ex. 12), is een beeld van onze verlossing van de schuld van onze zonden door het bloed van Christus. Het splijten van de Schelfzee en de veilige doortocht van de Israëlieten voordat de Egyptenaren in de val zaten en verdronken, is een type van onze verlossing door de kracht van God uit de slavernij van de zonde en van de wereld, een verlossing die bewerkt is door het sterven en de opstanding van Christus.

Het tweede deel van het boek, dat begint met hoofdstuk 19, gaat over het geven van de wet en de bouw van de tabernakel, samen met de instelling van een speciaal priesterschap in Israël. Gelovigen van nu leven in geen enkel opzicht meer onder de wet. Het geven van de wet echter symboliseert Gods gezag, dat gevestigd wordt onder een verlost volk. De hogepriester is een type van Christus, verbonden met de familie van priesters, die een type zijn van alle gelovigen van tegenwoordig – de Gemeente van God – priesters die God aanbidden door de Geest in plaats van door uiterlijke vormen. Maar de tabernakeldienst illustreert ook prachtig de genade van waaruit God voortdurend voor Zijn volk zorgt en Zich erin verheugt om hen dicht bij Zich te hebben, op basis van het offer van Christus.

Leslie M. Grant

De Heilige Geest

Met dit artikel maken we een begin van een serie die over de Heilige Geest gaat. Als eerste willen we nadenken over de vraag waarom we ons met dit onderwerp bezig moeten houden. Daarna zullen we ons gaan bezighouden met de Persoon van de Heilige Geest.

Waarom moeten wij ons met dit onderwerp bezighouden?

1) De Heilige Geest spreekt 'niet vanuit Zichzelf' (Joh. 16:13). Betekent dat dat wij ons niet met dit thema moeten bezighouden?

Nee. Dit vers zegt niet dat de Heilige Geest niet over Zichzelf spreekt. Hij doet het zoals de vele aangehaalde Bijbelteksten in de verdere vragen bevestigen. De kwestie is deze dat de Heilige Geest niet onafhankelijk, dat wil zeggen, niet 'uit' of 'van' zichzelf spreekt. Daarom staat er verder ook: 'maar wat Hij gehoord zal hebben, zal Hij spreken'. De Geest spreekt in harmonie met en in afhankelijkheid van de Vader en de Zoon.

De Persoon van de Heilige Geest

2) Leert de Bijbel echt dat de Heilige Geest een Persoon is?

Absoluut! Het is natuurlijk waar dat de Heilige Geest ook als een kracht aangeduid wordt (Luk. 24:49; Hand. 1:8). Maar Hij is ook een Persoon. Dat wordt duidelijk uit de beschrijving van Zijn eigenschappen, activiteiten en reacties, die slechts een Persoon kan hebben resp. doen en geven. Zo wordt bijvoorbeeld gezegd dat de Geest:

- spreekt (Hand. 13:2; Hebr. 3:7);
- iets betuigt (Hebr. 10:15);
- leert (Joh. 14:26);
- oproept tot de dienst (Hand. 13:2);
- bedroefd kan worden (Ef. 4:30);
- voorgelogen kan worden (Hand. 5:3);
- een wil heeft (1 Kor. 12:11);
- een mening heeft over wat goed is (Hand. 15:28);
- iets niet toestaat (Hand. 16:6,7).

Sommigen hebben de Heilige Geest met de menselijke geest van de Heere Jezus verward. Dat is een fundamentele fout. De Heilige Geest is een Goddelijk Persoon.

3) Hoe weten wij dat de Heilige Geest God is?

Dit feit wordt door verscheidene Bijbelteksten heel duidelijk gemaakt:

- De Heilige Geest is eeuwig (Hebr. 9:14).
- De Heilige Geest staat op hetzelfde niveau als de Vader en de Zoon (Matth. 28:19).
- De Heilige Geest is alomtegenwoordig (Ps. 139:7).
- De Heilige Geest is alwetend (1 Kor. 2:10,11).
- De Heilige Geest is almachtig: alleen God kan iets scheppen (Job 33:4) of mensen levend maken (1 Petr. 3:18).

Handelingen 5 levert nog meer bewijs: Petrus beschuldigt Ananias ervan de Heilige Geest te hebben voorgelogen. Vervolgens voegt hij eraan toe: 'U hebt niet tegen mensen gelogen, maar tegen God' (Hand. 5:4). De Geest is dus God.

4) 'Kwam' de Heilige Geest of werd Hij 'gestuurd'?

Beide is waar. Hij 'kwam', maar Hij werd ook door de Vader en door de Zoon 'gezonden':

- 'de Heilige Geest, Die de Vader zenden zal ...' (Joh. 14:26);
- 'Die Ik u zenden zal van de Vader, de Geest van de waarheid, Die van de Vader uitgaat' (Joh. 15:26);
- 'als Ik heenga, zal Ik Hem naar u toe zenden' (Joh. 16:7);
- 'Maar wanneer Die komt, de Geest van de waarheid ...' (Joh. 16:13).

5) De Heilige Geest werd gezonden. Betekent dat dat Hij op een lager niveau staat dan de Vader en de Zoon?

Helemaal niet. De Goddelijke Personen handelen unaniem, want Zij hebben dezelfde gedachten en werken samen. Maar bij de realisatie van een gemeenschappelijk doel nemen ze verschillende taken en activiteiten van elkaar over. De Geest neemt vrijwillig de ondergeschikte plaats van een gezondene in – zoals de Zoon het ook gedaan heeft (Joh. 3:17; 6:38; Fil. 2:7). Want Ze zijn beide aan de Vader 'gelijkgesteld'. Ze staan op hetzelfde niveau als Hij (zie vraag 3).

6) Wanneer kwam de Heilige Geest om op aarde te wonen?

In Zijn afscheidsrede aan Zijn discipelen (Joh. 14-16) spreekt de Heere steeds over het komen van de Geest als van een toekomstige gebeurtenis (zie vraag 4). De Heilige Geest kon pas komen, nadat Jezus Christus geleden had, gestor-

ven was en opgewekt en verheerlijkt was (Joh. 7:39). Waarom? Omdat Hij van de heerlijkheid, die Christus in de hemel gekregen had, moest getuigen. De Heilige Geest kwam met Pinksteren (een Joods feest, zie Hand. 1:5; 2:1-4:33). Sindsdien woont Hij op aarde: in de afzonderlijke gelovigen en in de gemeente.

7) Wat weten we over Zijn karakter?

Veel Bijbelteksten voegen eigenschappen toe als ze spreken over de Heilige Geest. Dit geeft ons een inkijk in zijn karakter. Hier zijn enkele voorbeelden:

- de Heilige Geest (bijv. Hand. 5:3)
- de Geest van heiliging (Rom. 1:4)
- de Geest van de genade (Zach. 12:10; Hebr. 10:29)
- de Geest der waarheid (Joh. 14:17; 15:26; 16:13)
- de Geest van het leven (Rom. 8:2)
- de Geest van Christus (Rom. 8:9; 1 Petr. 1:11)
- de Geest van aanneming tot kinderen (Rom. 8:15)
- de Geest van de Zoon van God (Gal. 4:6)
- de Geest van Jezus (Hand. 16:7)
- de Geest der heerlijkheid (1 Petr. 4:14)
- de Geest van God (Rom. 8:14; 1 Petr. 4:14)
- de Geest van onze God (1 Kor. 6:11)
- de Pleitbezorger (Joh. 14:16,26; 15:26; 16:7)

8) Wat is 'geestelijk'?

In het Woord van God worden zaken of personen geestelijk genoemd die in tegenstelling staan tot wat vleeselijk is, dat wil zeggen, wat met het karakter van de natuurlijke mens te maken heeft.¹ Je kunt het ook zo zeggen: de Bijbel duidt verschillende dingen aan als geestelijk, omdat de Heilige Geest ze dit karakter geeft:

- de genadegaven (Rom. 1:11)
- de dienst van het prediken of onderwijzen (Rom. 15:27)
- Godvrezende gelovigen, in tegenstelling tot vleeselijk gezinde gelovigen (1 Kor. 2:15; 3:1; 14:37; Gal. 6:1)
- onze zegeningen (Ef. 1:3)
- onze Christelijke liederen (Ef. 5:19)
- het inzicht van (geestelijke) gelovigen (Kol. 1:9)
- het huis dat wij samen vormen, en onze geestelijke offers (1 Petr. 2:5)

Wordt vervolgd

M. Hardt

Als Christus in de ziel aanwezig is, al is het nóg zo klein, dan is dat al genoeg voor de Heilige Geest om iemand levend te maken – als het maar echt Christus is.

Naar J.N. Darby

¹ Het woord 'geestelijk' staat in contrast met wat materieel is (1 Kor. 15:44).

De torenbouw van Babel

Zij zeiden: Kom, laten wij voor ons een stad bouwen, en een toren waarvan de top in de hemel reikt. Genesis 11:4

Tijdens een seminar aan de universiteit gaat het om 'grootte' in de architectuur. Vijftien studenten houden zich bezig met stedelijke structuren en met reusachtige gebouwencomplexen die eigenlijk op zichzelf al steden zijn.

'De torenbouw van Babel', meent de professor opeens, 'is het eerste voorbeeld van een dergelijke 'grootseheid'. Weten jullie waar ik het over heb? Kennen jullie de geschiedenis, of kan iemand die eens vertellen?'

Een gelovige studente had haar Bijbel bij zich en vroeg of zij het betreffende gedeelte moest voorlezen. Zeer verbaasd vroeg de professor: 'Wat, heb je een Bijbel mee? – Wil je die verkopen?' Toen had de studente de gelegenheid om uit te leggen dat het voor een Christen heel normaal is dagelijks in de Bijbel te lezen en met Christus gemeenschap te beoefenen. Toen las zij de geschiedenis voor en het seminar ging normaal verder.

Naderhand kwam de professor naar de studente toe en drukte nog een keer zijn verbazing erover uit dat er nog mensen zijn die hun Christen-zijn werkelijk in de praktijk brengen.

Drie weken later vroeg een Chinese studente die aanwezig geweest was, de gelovige studente zachtjes of zij haar Bijbel weer bij zich had. De Chinese bladerde erin en uitte de wens om zelf een Duitstalige uitgave te hebben. De gelovige studente bezorgde haar een Bijbel en nodigde haar toen ook verschillende keren uit bij haar familie thuis.

Babel is een plaats van opstand tegen God, de aanleiding tot de spraakverwarring. Maar het Bijbelse verslag daarvan heeft mensen uit verschillende landen ertoe bewogen om opnieuw over de eisen van God en het heil in Christus na te denken.